

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. J.**, zastoupeného JUDr. Josefem Cholastou, advokátem se sídlem Krnov, Hlavní náměstí 46/14, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 16.8.2011 č.j. 2011/44074-421, kterým změnil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Ostravě č.j.: BRF-346/2011-A1 ze dne 19.4.2011, **o povinnosti vrátit podporu v nezaměstnanosti,**

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna advokáta** JUDr. Josefa Cholasty **se určuje částkou**, 27.615,- Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne ze dne 16.8.2011 č.j. 2011/44074-421 žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí změnilo rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě č.j.: BRF-346/2011-A1 ze dne 19.4.2011 a to tak, že ve výroku rozhodnutí se za slova „v částce 62.299,-Kč (slovy: šedesátdevět tisíc dvěstě devadesát devět korun českých)“ vkládají slova „za období od

9.1.2009 do 26.4.2010“. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně stanovil žalobci povinnost vrátit podporu v nezaměstnanosti ve výši 62.299,- Kč. Žalovaný se s uložením této povinnosti žalobci ztotožnil, neboť odměna žalobce z dohody o provedení práce v měsíci září 2009 přesáhla polovinu minimální mzdy a žalobce byl proto vyřazen dnem 1.9.2009 z evidence uchazečů o zaměstnání. Podpora v nezaměstnanosti mu byla vyplácena až do 26.4.2010 a jelikož na ni neměl již nárok, je povinen neprávem přijaté částky ve výši 62.299,- Kč vrátit. Žalovaný, jakožto odvolací orgán, svým rozhodnutím doplnil výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně o období, za které je žalobce povinen vrátit neprávem přijaté částky podpory v nezaměstnanosti, tj. o období od 1.9.2009 do 26.4.2010.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že „žalovaný neučinil žádné kroky vedoucí k ověření skutečností rozhodných pro zamítnutí oprávněného požadavku přiznání vyplácených částek podpory v nezaměstnanosti“. Žalovaný také neučinil žádné kroky k tomu, aby v průběhu řízení provedl šetření ve věci splnění oznamovací povinnosti žalobce, který pracovníku pobočky ve Městě Albrechtice již při nástupu k evidenci na úřadu práce tuto skutečnost (pracovní činnost – brigádní poměr u Dopravního podniku Ostrava) oznámil a v průběhu evidence a následně i rekvalifikace úřadu práce řádně oznamoval. Žalovaný nevzal v potaz nesprávnou činnost svého zaměstnance p. B., která nepožadovala dokládání výdělků žalobce a žalobce o povinnosti vykazování měsíčního výdělku nevěděl, neboť k tomu nebyl vyzván ani poučen. Samotnou výši výdělků žalovaný ve svém rozhodnutí jako důvod ukončení evidence uchazečů o zaměstnání neuvádí a jako důvod vyřazení z evidence žadatelů o zaměstnání uvádí žalovaný porušení oznamovací povinnosti ze strany žalobce a nikoliv výši jeho výdělků u Dopravního podniku Ostrava. Žalobce má za to, že byl rozhodnutím žalovaného zkrácen na svých právech, neboť žalovaný se nezabýval skutečnostmi sdělovanými jeho pracovníky na pobočce, neprovedl ověření důkazů – dokumentů osvědčujících oznámení skutečnosti vedlejší brigádnické činnosti od roku 2006 u společnosti DPO Ostrava a to již při podání žádosti o zprostředkování zaměstnání. Žalobce má za to, že rozhodnutí úřadu práce i žalovaného ve věci jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání je v rozporu se zákonem a „spočívá na nesprávném právním posouzení věci vycházející z nesprávného skutkového posouzení věci odvolacím orgánem“. Současně se žalobce žalobou domáhal po žalovaném náhrady škody ve výši 18.700,- Kč a náhrady „úroků z této částky a náhrady nemajetkové újmy z titulu vedení trestního stíhání“.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 16.8.2011 č.j. 2011/44074-421, obsahem správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i obsahem správního spisu Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Ostravě sp. zn. BRA-2011-2011/144002 a dále správními spisy správního orgánu I. stupně ve věci žádosti žalobce o podporu v nezaměstnanosti, podporu při rekvalifikaci, ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání a žádosti o zprostředkování o zaměstnání a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí a přitom byl vázán

rozsahem a důvody, které uplatnil žalobce v podané žalobě (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Z obsahu spisové dokumentace Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě (dříve Úřad práce v Bruntále, detašované pracoviště Město Albrechtice) krajský soud zjistil následující skutečnosti:

- dne 27.8.2009 podal žalobce žádost o zprostředkování zaměstnání. V žádosti uvedl, že jeho poslední zaměstnání bylo ukončeno 30.6.2009 a že žádné zaměstnání nevykonává. V této žádosti, kterou uvedený den podepsal, mimo jiné potvrdil, že si je vědom povinnosti osobně nebo písemně oznámit úřadu práce změnu skutečností rozhodných pro zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání nejpozději do 8 kalendářních dnů;
- z rozhodnutí Úřadu práce v Bruntále ze dne 8.12.2010, že žalobce byl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání podle ust. § 30 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce byl vyřazen z důvodu nesplnění podmínky pro vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání stanovené v § 25 odst. 1 písm. a) a odst. 3 písm. b) téhož zákona a oznamovací povinnost podle § 27 odst. 2 citovaného zákona. K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 23.3.2011 č.j. 2011/4061-424 rozhodnutí Úřadu práce v Bruntále potvrdil a odvolání žalobce zamítl;
- ze žádosti o podporu v nezaměstnanosti ze dne 27.8.2009, že tuto žádost podal v uvedený den žalobce a zároveň ji podepsal. V žádosti je výslovné poučení o tom, že uchazeč o zaměstnání je povinen doložit skutečnosti rozhodné pro přiznání a poskytování podpory v nezaměstnanosti, mimo jiné potvrzení zaměstnavatele o výši průměrného měsíčního čistého výdělku a dalších skutečnostech rozhodných pro posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti. Změny je povinen písemně oznámit úřadu práce nejpozději do 8 kalendářních dnů;
- rozhodnutím ze dne 10.9.2010 byla žalobci přiznána podpora při rekvalifikaci od 6.9.2010 ve výši 9.327,- Kč měsíčně;
- z oznámení ze dne 7.4.2011 o zahájení správního řízení z moci úřední, že Úřad práce ČR, krajská pobočka v Ostravě zahájil správní řízení ve věci vrácení podpory v nezaměstnanosti, která byla žalobci poskytována v době od 1.9.2009 do 26.4.2010 neprávem, protože nesplnil oznamovací povinnost, tj. neoznámil úřadu práce do 8 kalendářních dnů výkon činnosti na dohodu o pracovní činnosti;
- z rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 19.4.2011, že žalobci byla uložena povinnost vrátit podporu v nezaměstnanosti v částce 62.299,- Kč podle ust. § 55 odst. 2 zákona o zaměstnanosti. K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 16.8.2011 č.j. 2011/44074-421 změnil prvoinstanční rozhodnutí tak, jak shora uvedeno.

Podle ust. § 55 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, byla-li uchazeči o zaměstnání jeho zaviněním podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci přiznána a poskytována neprávem nebo ve vyšší částce, než skutečně náležela, zejména proto, že uchazeč o zaměstnání zamlčel nebo nesprávně uvedl některou rozhodnou skutečnost nebo nesplnil svou oznamovací povinnost, je uchazeč o zaměstnání povinen částky neprávem přijaté vrátit.

Ze shora citovaných listinných důkazů vzal krajský soud za nesporně prokázáno, že žalobce dnem 27.8.2009 podal žádost o zprostředkování zaměstnání a že v této žádosti byl řádně poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání. Následně mu byla rozhodnutím ze dne 25.9.2009 přiznána podpora v nezaměstnanosti. Rozhodnutím Úřadu práce v Bruntále 8.12.2010 byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání od 1.9.2009 pro nesplnění podmínky pro vedení uchazečů o zaměstnání stanovené v § 25 odst. 1 písm. a) a odst. 3 písm. b) zákona o zaměstnanosti a oznamovací povinnosti podle § 27 odst. 2 téhož zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 23.3.2011. Podstatné pro nyní projednávanou věc je to, že následně bylo zahájeno úřadem práce správní řízení ve věci povinnosti žalobce vrátit podporu v nezaměstnanosti. Toto řízení bylo ukončeno rozhodnutím úřadu práce ze dne 19.4.2011, kterým byla žalobci stanovena povinnost vrátit podporu v nezaměstnanosti ve výši 62.229,- Kč. O odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí rozhodl žalovaný shora uvedeným žalobou napadeným rozhodnutím.

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného namítal, že pracovnice Úřadu práce v Bruntále byla o jeho pracovní činnosti u Dopravního podniku Ostrava informována a že žalovaný neučinil žádné kroky k tomu, aby provedl v průběhu řízení šetření ve věci splnění jeho oznamovací povinnosti. Dále namítal, že při podání žádosti o zprostředkování zaměstnání správnímu orgánu I. stupně pracovní činnost oznámil a že tak činil i v průběhu vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání. Žalovaný také nevzal v potaz nesprávnou činnost zaměstnankyně prvoinstančního orgánu, když po něm nepožadovala dokládání výdělků a on o této povinnosti poučen nebyl a nevěděl o ní. Další žalobní námitkou žalobce bylo to, že žalovaný neprovedl ověření důkazů podaného žalobcem, a to dokumentů osvědčujících oznámení skutečnosti vedlejší brigádnické činnosti od roku 2006 u společnosti Dopravní podnik Ostrava, a to již při podání žádosti o zprostředkování zaměstnání. Žalobce má za to, že jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání je v rozporu se zákonem a spočívá na nesprávném právním posouzení věci vycházející z nesprávného skutkového posouzení žalovaným.

Krajský soud, vázán rozsahem uvedených žalobních námitek, především uvádí, že žalobní námitky žalobce směřují proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.3.2011, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí úřadu práce ze dne 8.12.2010 a jímž byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 1.9.2009. Shora uvedené žalobní námitky totiž směřují právě proti tomu, že žalobce byl ze seznamu uchazečů o zaměstnání vyřazen neprávem. Řízení o vyřazení žalobce ze seznamu uchazečů o zaměstnání bylo však pravomocně ukončeno (tento fakt žalobce v žalobě nezpochybňoval a naopak v žalobě uvedl, že dne 20.8.2011 převzal rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání) a na jeho základě správní orgán I. stupně zahájil z moci úřední řízení ve věci stanovení povinnosti vrátit podporu v nezaměstnanosti. Krajský soud proto neprovedl důkazy žalobcem navrhované a to výsledkem zaměstnankyně Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě, která měla být žalobcem o jeho pracovní činnosti u Dopravního podniku Ostrava informována. Stejně tak za nedůvodnou považuje krajský soud žalobní námitku, že žalovaný v tomto řízení neprovedl „ověření důkazu podaného žalobcem a to dokumentů osvědčujících oznámení skutečností vedlejší brigádnické činnosti od roku 2006 u zmiňované společnosti DPO Ostrava“ a to při sepsání žádosti žalobce o zařazení do evidence uchazečů

o zaměstnání a to, že nebyl vyzván k dokládání výdělků u této společnosti. I tyto žalobní námitky měl žalobce uplatnit v rámci řízení ve věci jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Přesto krajský soud k tomu podotýká, že ve správním spisu správního orgánu I. stupně týkajícím se vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání se nachází protokol o jednání s žalobcem ze dne 27.9.2010, v němž je uvedeno, že správnímu orgánu I. stupně bylo potvrzeno, že J.J. má uzavřenou dohodu o pracovní činnosti od 1.1.2007 a že byly zjištěny příjmy na finančním úřadě. Tuto skutečnost uchazeč úřadu práce neuvedl. J.J. po poučení doložil dohodu o pracovní činnosti a potvrzení souběhu pracovněprávního vztahu od srpna 2009 do září 2010. J. J. tehdy správnímu orgánu uvedl, že má přerušenu živnost, že je stále plátcem DPH a z finančních důvodů nemůže zrušit činnost. Dále uvedl, že dohodu o pracovní činnosti uzavřenou s firmou Dopravní podnik Ostrava, a.s. doloží. Tento protokol o jednání J.J. vlastnoručně podepsal. Podle dalšího protokolu o jednání sepsaného dne 25.10.2010 bylo zjištěno, že v uvedený den J. J. doložil pracovní posudek, potvrzení o výdělků a pracovní smlouvu od 29.8.1991 a že kopii smlouvy o pracovní činnosti doloží později. Potvrdil doložené výdělky u Dopravního podniku Ostrava, a.s. a doložil výdělek za srpen 2009. Protokol obsahuje vyjádření žalobce, podle kterého potvrdil, že předložené výdělky jsou jeho a že v době, kdy se evidoval, na tuto dohodu o pracovní činnosti nemyslel a že v průběhu evidence tuto skutečnost neoznámil, protože „na to také nemyslel“. I tento protokol je J. J. vlastnoručně podepsán. Dále uvedený správní spis obsahuje žádost Úřadu práce v Bruntále o vyplnění tiskopisu k potvrzení hrubého výdělku žalobce adresovanou Dopravnímu podniku Ostrava, a.s., potvrzení souběhu pracovněprávního vztahu a evidence na úřadu práce vystaveného Dopravním podnikem Ostrava, a.s. dne 23.11.2010 o tom, že žalobce byl u této společnosti zaměstnán od 1.1.2007 na základě dohody o pracovní činnosti a dále potvrzení o výdělcích žalobce u této společnosti za období září 2009 až září 2010. Uvedené doklady správního spisu bývalého Úřadu práce v Bruntále tedy jednoznačně vyvracejí tvrzení žalobce, že jeho pracovnice byla žalobcem o jeho pracovní činnosti informována. Jestliže pak žalobce oponoval tím, že nebyl vyzván správním orgánem k dokládání výdělků u uvedené společnosti je i tato žalobní námitka nedůvodná, protože mimo jiné v samotné žádosti o podporu v nezaměstnanosti, kterou vyplnil a podepsal žalobce dne 27.8.2009, byl obeznámen o povinnosti dokládat mimo jiné potvrzení o zaměstnání a o výši průměrného měsíčního čistého výdělku a dalších skutečnostech rozhodných pro posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti. Změny těchto skutečností byl povinen písemně oznámit úřadu práce nejpozději do 8 pracovních dnů. Žalobce však tuto povinnost nesplnil, protože v uvedené zákonem stanovené lhůtě správnímu orgánu neoznámil, že jeho výdělek, poskytovaný na základě dohody o pracovní činnosti, přesáhl polovinu minimální mzdy.

Krajský soud zdůrazňuje, že nyní přezkoumávané rozhodnutí žalovaného se týká povinnosti vrátit podporu v nezaměstnanosti za období od 1.9.2009 do 26.4.2010 ve výši 62.299,- Kč. Tato povinnost vyplývá ze shora citovaného ustanovení § 55 odst. 2 zák. č. 435/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Proti výši přeplatku žalobce žádné námitky neměl a jelikož ani shora uvedené žalobní body byly krajským soudem shledány jako nedůvodné, byla jeho žaloba zamítnuta v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Závěrem pro úplnost krajský soud dodává, že pokud se svou žalobou žalobce domáhal po žalovaném náhrady škody a náhrady nemajetkové újmy, k projednání

této věci není krajský soud věcně příslušný a žalobce ostatně sám uvedl, že na projednání této části žaloby netrvá.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna v rozsahu 5 úkonů právní služby po 3.100,- Kč a ½ úkonů právní služby za 1.550,- Kč, 6 režijních paušálů po 300,- Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění. Dalšími náklady právního zástupce žalobce bylo cestovné ve výši 2.172,- Kč (3x cesta z Krnova do Ostravy a zpět po 724,- Kč) podle vyhl. č. 328/2004 Sb., náhrada za ztrátu času podle ust. § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění ve výši 1.800,- Kč (3 x 600,- Kč). S připočtením 21% daně z přidané hodnoty (tj. 4.793,- Kč) činily náklady právního zastoupení žalobce celkem 27.615,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 9. dubna 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce